Ч. 212. Субота 20 вересня (3 жовтня) 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цїлий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цїлий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

(Гостина царя і ситуация на Угорщинї. — Становище Туреччини. — Вирок в справі сербских офіцирів.)

Найперше місце в полїтицї межинародній займає тепер гостина царя Николая на віденьскім дворі а передовсім зміст тоастів, які виголосили оногди оба монархи. Слова обох монархів суть так ясні, що майже зовсім не потребують нїякого коментаря, а мимо того вся праса европейска присьвячає їм обемисті коментарі, з котрих у всіх то одно зазначує ся з найбільшою вагою, що оба монархи хотять рішучо, певно і щиро удержати мир в Европі і до того стремить вся їх акция на Балканї. Fremdenblatt обговорюючи звістні тоасти монархів, каже між иншим: Обі держави працювали від давна над тим, щоби усунути все, що в Болгариї або в Туреччинї могло би піддержувати воєнний настрій, та єсть оправдана надія, що їх заходи будуть мати і дальше успіх. В Болгариї прийшли вже, як здає ся, навіть в народі, до переконаня, що то не довело би до нїчого зачіпати Туреччину, а в Туреччинї, де магометаньскі круги через якийсь час напирали на султана, щоби він погрозив Болгариї, щез також ворожий настрій. Македоньскі комітети мали надію, що при першім ударі, хоч і які би не були єго войскові наслїдки, Македонія відорве ся від Туреччини; але тепер по тім, що держави заявили, не можуть вже анї комітети анї остаточно і проводирі сподївати ся, що Македонія буде прилучена до Болгариї. Австро-Угорщина і Росия постановили не допустити до перевороту на Балканї, противно хотять, щоби відносини поправили ся серед теперішних границь і то так, щоби всї там проживаючі народи користали з поліпшеня. „Гуманїтарна цїль, до якої стремимо — сказав цар Николай — виключає всяку партийність і мусить бути осягнена найдогіднїйшими средствами до дїйстного і тревалого успокоєня, ужитими кріпко і витревало.“ — Так само праса росийска і анґлїйска коментує в подібний спосіб тоасти монархів і приписує їм велику вагу, а „Morning Post“ каже: В тоастах царя Николая і цісаря Франц Йосифа містить ся зазначене полїтики обох дворів під окликом спільного дїланя. Правительство анґлїйске не може нїчого лїпшого зробити, як лиш підпирати акцию обох монархів.

Побіч гостини царя найбільше інтересують полїтиків події на Угорщинї. Що буде дальше? — так питає кождий, а навіть найперші угорскі мужі державні не уміють дати відповіди на се питанє. На Угорщинї настав тепер загальний хаос. Партия независимости скликала була засїданє і ухвалено зажадати скликаня засїданя палати. Президент палати, ґр. Апоний пристав на то і скликав засїданє на завтра, на суботу. Партия лїберальна не дуже рада з того, бо боїть ся, щоби таки зовсїм не розбила ся, а партия независимости ухвалила збирати ся тепер часто, позаяк часи — як казав Кошут — суть непезні і ситуация дуже заплутана.

Суд воєнний в Білградї, що судив офіцирів арештованих в Нишу за то, що важились жадати усуненя убийників короля з армії і в тій цїли збирали підписи, засудив їх досить остро, особливо коли зважить ся то, що офіцири не допустили ся нїякого злочину, а що найбільше хиба провини против дисциплїни. Капітанів Новаковича і Лазаревича засудив суд на 2 роки вязниці і деґрадацию; капітанів Дедаровича на рік, Лугоморского і Протича на 10 місяців, поручника Теодоровича, Андрича і Дьордевича на 8 місяців, лїкаря короля Александра дра Величковича і капітана Лонткевича на 4 місяцї вязниці. Ґазети білградскі оголосили сей вирок без коментарів, лиш „Народні Листи“ доносять, що хоробра постава офіцирів підчас відчитуваня їм вироку зробила імпонуюче враженє. Тога сама ґазета

---

20)

Пес Баскервілїв.

(З анґлїйского — Конана Дойля).

(Дальше).

XII.

Кілька хвиль я сидів непорушно, з запертим віддихом, не довіряючи власним ушам. Та згодом я отямив ся, і з мого серця немов упав тягар важкої одвічальности. Такий холодний, різкий, ironічний голос мав лише оден чоловік на сьвітї. І я крикнув:

— Гольмє!... Гольмє!

— Виходи — сказав він — тілько осторожно там з револьвером!

Я схилив ся і вилїз попід зарубану скалу, що звисала нонад отвором. Справдї, на камени сидів Гольмс, а єго очи сияли вдоволенем на вид мого здивованого лиця. Схудів трохи і втомив ся, але притім був сьвіжий та здоровий, лице мав опалене від сонця і червоне від вітру. Убраний в шевіотовий одяг і суконну шапку виглядав як звичайний турист, що звиджує дивне багнище, а дбаючи немов кіт про чистоту своєї особи — що становить одну з єго характеристичних черт — постарав ся, щоби мати бороду так гладко вибриту а біле таке чисте, неначеб находив ся в своїм помешканю при улици Бекер.

— Ще нїколи з роду не тїшив мене так вид чоловіка — сказав я, стискаючи єго долоню.

— Анї не був так здивований, що?

— О... справдї.

— Можу тебе впевнити, що моє здивоване не менше від твого. Я не погадав би нїколи, що ти вислїдив мою принагідну криївку, а тим менше, що в нїй сидиш, доки не станув яких двайцять кроків перед отвором.

— Пізнав певно слїди моїх ніг, що?

— Нї, Ватзоне, мій обсервацийний змисл не сягає ще так далеко, щоби розпізнав твої слїди між слїдами ніг цїлого сьвіта. Але як схочеш коли справдї укрити ся перед мною, мусиш змінити доставника тютюну; бо скоро лиш побачу недокурок папіроски з фірмою Бредлї, улиця Оксфорд, знаю, що мій приятель Ватзон находить ся близько. Диви, лежить там на стежцї. Ти кинув єго певно в послїднїй хвили, коли розпочав напад на порожну печеру.

— Таки так.

— Я здогадав ся відразу... а знаючи твою незвичайну витревалість, я був певний, що застану тебе тут в засїдцї, як з оружєм в руцї дожидаєш мешканця тої оселї. Отже ти взяв мене за того злочинця?

— Я не знав, хто тут скриває ся, але постановив якраз про се дізнати ся.

— Знаменито, Ватзоне! А як ти виглядів мою нору? Може бачив мене тої ночи, коли то ви оба вибрали ся в погоню за розбишакою, а я був так неоглядний, що станув у сьвітлї місяця?

— Так, я бачив тебе тої ночи.

— І перешукав певно всї печери, аж вкінци дістав ся сюди?

— Нї, я замітив твого хлопця і се послужило менї вказівкою, де тебе глядати.

— Ага, той старий добродїй з далековидом!... Я не міг доглупати ся, що се таке, коли узрів вперве сьвітло сонця, яке відбивало ся в очівках. — Гольмс встав і заглянув до печери.— А... бачу, що Картврайт приніс менї харч... Що се? Картка? Отже ти був в Кумб Тресі?

— Був.

— У панї Ляври Лїонс?

— Так.

— Знаменито! Наші досліди ішли, як показує ся, рівнобіжними дорогами, а коли порівнаємо осягнені вислїди, маю надію, що зінаємо ся досить докладно про цїлу справу.

— Ну, на всякий случай я дуже рад, що тебе тут маю, бо єй Богу, та одвічальність і заєдна тайна почали занадто розстроювати менї нерви. Але — як се стало ся до біса, що ти приїхав і що ти тут робиш? Я був певний, що ти сидиш при улици Бекер і ломиш собі голову над голосною справою того вимушеня.

— Я хотїв, щоби ти так думав.

— Отже береш мене до помочи, але менї не довіряєш — сказав я з докором. — Думаю, що я заслужив на щось лїпшого, Гольмсе!

— Мій дорогий, ти був для мене неоцїненою помочию в тім случаю, як і в многих инших і прошу тебе, прости менї сей позірний підступ. Нїгде правди дїти, все те стало ся по части з огляду на тебе, сьвідомість небезпеч-

доносить, що сфіцири перед виданем вироку жадали, щоби їх справу передати корпусови офіцирів, нехай той розсудить, а коли сфіцири признають, що они виноваті, то они готові приняти ще острійшу кару.

Новинки.

Львів дня 2-го жовтня 1903.

— **Іменованя.** Wiener Ztg. оповіщує: Цісар іменував референта для адміністрацийних справ в галицкій раді шкільній краєвій, старосту Конст. Пироживьского радником Намістництва, а старшого радника рахункового Меч. Комарницкого директором рахункового департаменту Намістництва. — II. Президент кабінету як управитель міністерства справ внутрішних іменував рахункового радника Йос. Бунцля старшим радником рахунковим.

— **З Перемишля** доносять: В тутешній рускій ґімназиї вписало ся сего року 629 учеників, а іменно: В клясї приготовляючій 45, в I. клясї 129 (2 відділи), в II. клясї 100 (2 відділи), в III. кл. 100 (2 відділи), в IV. кл. 77 (2 відділи), в V. кл. 54, в VI. кл. 50, в VII. кл. 48, в VIII кл. 27. В порівнаню з минувшим роком в сім роцї єсть в перемиській рускій ґімназиї о 47 учеників більше.

— **До учительскої семинариї в Самборі** вписало са на новий рік шкільний: на курс приготовляючий 67, на I. рік 94, на II. рік 68, на III. рік 43, а на IV. рік 46 учеників; після народности є 176 Русинів а 142 Поляків. — До рускої школи вправ при тій семинариї вписало ся: до I. кляси 10, до II. 15, до III. 30, до IV. 27, разом 82 учеників.

— **Депутация міста Чернївців,** зложена із заступника бурмістра д-ра Райса, будівничого радника Ґреґора, директора маґістрату Відмана і посла д-ра Штравхера їздила недавно до Відня і була у Міністра зелїзниць Вітека, у Міністра скарбу Бем-Баверка і у Президента Міністрів дра Кербера з жаданями, з яких найважнїйше: заведене в Чернівцях дирекциї буковиньских зелїзниць державних.

— **З „Труда“.** Отсим подаємо до відомости наших Впв. Пань, що заосмотрилисьмо склад наш (у Львові, Ринок ч. 39) в богатий вибір полотен, ширтинґів, димок, біля столового, рушників, робіт панчошкових на зиму для дорослих і для дїтий. Килими краєвого виробу, паски і торбинки скіряні (наймоднїйші), кіптарики з білого сукна (на замовлене з темного) з гарним гафтом. — По причинї відкритя робітнї дамскої конфекциї заосмотрилисьмо склад наш також в сукна і суконка на каftаники, футра і сукнї до спацеру і візитові зимові. — В робітнях наших значно розширених виготовляємо цїлі виправи від найскромнїйших до найбогатших, приймаємо замовленя на виготовлене ковдер і матерацїв та гафтів і коронок. — Впв. Паням поручаємо наш сальон мод, де знайдуть богатий вибір гарних капелюхів найновійшого париского фасону. — Цїни у нас все умірені. — *Дирекция.*

— **Руска захоронка у Львові.** В недїлю дня 4 жовтня 1903 о 4 годинї пополудни відбуде ся отворене і посьвячене другої захоронки у Львові при улици сьвятого Мартина ч. 25 в партері (на Жовківскім передмістю). Просимо всїх тих, кому розвій сеї інституциї лежить на серци, щоби зволили прибути і тим звеличали се сьвято. При сій нагоді дякуємо тим всїм добродіям, що причинили ся до урядженя нової захоронки і просимо приспішити посилки. — *Видїл товариства Рускої Захоронки.*

— **Божевільний з рушницею.** Урядник комісарияту у Львові п. Пепловский виделеґований вчера разом з лїкарем на Вулецку дорогу ч. 7, щоби відставив до кульпарківского заведеня Антона Ґвіздальского, доніс поліциї, що Ґвіздальский з рушницею в руцї боронить приступу до себе і стріляє до людий. Сейчас вислано на місце аґентів разом з жовнїрами, а они ствердили, що Ґвіздальский терпить вже від трех недїль на помішане розуму, а від кількох днів стріляє до людий з даху свого дому, так, що туда не можна нікому перейти. Самого Ґвіздальского не найшли уже дома, бо на вид поліциї узброїв ся в рушницю та набої і утїк в лїс. За Ґвіздальским вислано погоню.

— **Страйк візників в Будапештї** закінчив ся побідою страйкуючих, котрі здобули 2 корони підвисшеня тижневої платнї. Але поки прийшло до згоди, зайшли такі розрухи, що аж гузари зробили лад. Страйкарі кинули ся на маґазин західного двірця зелїзничого і хотїли єго розграбити. Стріляно до поліциї з револьверів; поліция добула шабель, а потому також взяла ся до револьверів. Около 1000 візників взяло участь в розрухах. Один з поліцияптів смертельно постріленнй; загалом ранених єсть 35 осіб, з них 10 тяжко. Увязнено 87 осіб.

Телеграми.

Мірцштеґ 2 жовтня. Оба монархи з Арх. Францом Фердинандом вернули вчера о 5 год. по полудни з ловів. Підчас польованя дано около 300 вистрілів. Цар Николай убив 9, Цїсар Франц Йосиф 3, а Архікн. Франц Фердинанд 15 диких кіз. Нинї вибрали ся оба монархи і Архікнязь вже о $^1/_4$ на 9 на становище.

Мірцштеґ 2 жовтня. Ґр. Лямсдорф не брав участи у вчерашних ловах, лиш залагоджував справи в своїм кабінетї.

Будапешт 2 жовтня. Тутешні ґазети доносять, що Цїсар прийме димісию ґр. Кіна-Гедерваріго.

Льондон 2 жовтня. Daily Mail доносить з Гонконґ, що Порт-Артур ставлять касарнї на уміщене 60.000 росийского войска, котре приїздить для скріпленя тамошної залоги.

Константинополь 2 жовтня. Туреччина змобілізувала загалом 315 баталїонів редитів I. і II. кляси. Підчас грецко-турецкої війни було змобілїзованих далеко менше, бо лиш 208 баталїонів.

ности, на яку ти наражав ся, звелїла менї прибути сюди і розслїдити дїло особисто. Колиб я був разом з сер Генрієм і з тобою, тоді мав би я спільну з вами точку погляду, а моя присутність остерігала би наших, дуже грізних противників, так що пильнували би ся на кождім кроцї. Тимчасом скривши ся окремо, я міг дїлати із свободою, якої я не мав би нїколи, коли би мешкав у замку. Так отже при постепеннім розвитку цїлої справи я становлю незвістний чинник, котрий у відповідній хвили може виступити з цїлою енерґією.

— Але чому я не міг про се знати?

— Бо колиб ти був знав, що я на багнищи, то се не помогло би нам нїчого, а могло би лиш мене зрадити. Тобі захотїло би ся сказати менї щось або принести менї сюди щось для більшої вигоди і ми наразили би ся на непотрібну небезпеку. Я взяв із собою Картрайта... памятаєш, того хлопця з бюра післанців... і він заспокоює мої скромні потреби: бохонець хлїба і чистий ковнїрець. Чого менї більше треба? В нїм я мав другу пару очий і пару швидких ніг, а так одно, як і друге стануло менї у великій підмові.

— Отже всї мої донесеня пішли марно.

Мій голос тремтів мимохіть, бо я погадав про сей великий труд, який я собі завдавав, а також про гордість, з якою я писав свої листи.

Гольмс добув з кишенї жмут паперів.

— Ось твої листи, любчику, дуже совістно перестудіовані, вір менї. Я вже о те постарав ся, що присилали їх менї сюди, один день лиш пізнїйше. Мушу при тій нагоді признати тобі немало ревности та інтеліґенциї, яку ти проявив в такій запутаній справі.

Горяча похвала Гольмса злаґіднила трохи моє негодоване за те, що позволив собі так мене підійти. Бо й я сам мусїв з єго поведенем вповні згодити ся та признати, що лїпше стало ся для нашої справи, коли я не знав про єго присутність на багнищи.

— О, так, то добре! — сказав, бачучи, що моє лице випогоджує ся. — А тепер розкажи менї про свої відвідини у панї Лаври Лїонс.... Що ти їздив до неї, я міг легко догадати ся, бо з цїлого Кумб Тресі лише она одна може нам придати ся. Колиб ти не був поїхав до неї нинї, я імовірно був би поїхав завтра.

Сонце зайшло вже зовсїм і на багнищи залягла темрява. Воздух охолодив ся значно, тому ми схоронили ся до печери, де я напотемки оповів Гольмсови свою розмову з панею Лїонс. Він слухав мене з таким занятєм, що я мусїв деякі місця повтаряти.

— Все те дуже важне — сказав, коли я скінчив. — Виповняє незрозумілу доси для мене прогалину в тій вельми запутаній справі. Знаєш може, що та панї удержує із Степлетоном близькі зносини.

— Про близькі зносини менї нїчого не звістно.

— О, ще які.... Видають ся, пишуть до себе, словом, між ними як найлїпше порозуміне. Твоя розмова з нею подала нам в руки дуже успішне оружиє. Коби лише могла послужити нам до визволеня єго жінки....

— Єго жінки?

— Так, тепер довідаєш ся дещо від мене в заміну за всї твої новини. Отже женщина, котра уходила тут за панну Степлетон, єсть єго жінкою.

— Що ти кажеш, Гольмс! Чи ти сего певний? Як міг він допустити до того, щоби сер Генрі в нїй залюбив ся?

— Коли сер Генрі в нїй залюбив ся, то не могло се нїкому пошкодити, як лиш самому баронетови. Він уважав уже пильно, щоби сер Генрі не звірив ся тій женщинї із своєю любовю; ти-ж сам се бачив. Я повторяю: та женщина не єсть єго сестрою, але жінкою.

— Так пощож та нарочна брехня?

— Бо він знає, що она в характері незамужної буде для него далеко пожиточнїйша.

Всї мої неясні, таємні підозріня стали нараз виразними і звернули ся на природника. Я бачив тепер щось страшного в тій блїдій, байдужнїй людинї, в соломянім капелюсї, з сїткою на мотилї — єство з безмежною терпеливостию, хитре як диявол, з усьміхненим лицем душегуба.

— Отже то він наш ворог?... Він шпіонував нас в Льондонї?

— Се моя розвязка загадки.

— А осторога.... прийшла певно від неї?

— Очивидно.

З сумерку, що окружав нас так довго, почала визирати перед мною якась, невловима ще, підла нїкчемність.

— Чи ти сего певний? Звідки знаєш, що та женщина жінка Степлетона? — спитав я.

— Бо коли стрінув ся перший раз з тобою, забув ся так дуже, що оповів тобі деякі правдиві факти із свого житя. Менї здає ся, що він жалував вже нераз своєї балакливости. Степлетон був дійстно колись управителем школи в однім ґрафстві в північній Анґлії. Отже нема нїчого лекшого, як віднайти слїди управителя школи. Бо від чого шкільні аґенциї, котрі на бажане можуть ствердити тожність кождого учителя? Недовгі глядання виказали, що в тамтих сторонах закрито школу, а товаришили сему погані обставини. Управитель школи, вправдї з иншим іменем, утік разом з жінкою. Опис лиця годив ся, отже коли я довідав ся, що той добродій занимав ся мотилями, не було найменшого сумнїву що-до єго особи.

Темнота починала прояснювати ся, але сумерк вкривав ще богато подробиць.

— Коли та женщина є справдї жінкою Степлетона, то що робить тут панї Лявра Лїонс? — спитав я опять.

— Сю точку вияснили вже твої дослїди.

Надіслане.

— **Перестoрoга для господинь!** Від ряду літ люблену і всюди з своєї незвичайної доброти знану Катрайнера Кнайпівску каву солодову, від якогось часу зачали дуже часто наслїдувати і тим самим давати о много гірші продукти. Щоби охоронитись від подібних наслїдовань, повинно ся завсїгди жадати тілько правдивого Катрайнера, а при закупнї уважати, щоби кождий пакет осмотрений був подобієм о. Кнайпа яко маркою охоронною та назвиском Катрайнер.

— **„Краєвий Союз кредитовий"** видає для руских товариств кредитових потрібнї друки і продає їх по отсих цїнах:

1. Книга довжників . . . аркуш по 10 сот.
2. Замкненя місячнї 2 штуки . . „ 5 „
3. Інвентар довжників . аркуш „ 5 „
4. „ вкладників . „ „ 5 „
5. „ уділів . . . . „ „ 5 „
6. Книга головна . . . . „ „ 10 „
7. „ ліквідацийна . „ „ 10 „
8. „ вкладок щадничих „ „ 10 „
9. „ уділів членьских „ „ 10 „
10. Реєстр членів . . . . . „ „ 10 „
11. Зголошеня о позичку штука по 2 „
12. Виказ уменшеня позички „ „ 2 „
13. Асиґнати касові . . . . „ „ 1 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзї кредитовім" у Львові, Ринок ч. 10 І. поверх.

Галя авкцийна

Львів, пасаж Миколяша

приймає всякі предмети вартістні, як дорогоцїнности, обставу, оружия, дивани, фортепяни і взагалї дїла штуки і старинности.

Виставa отверта цїлий день від 9-тої години рано до $7^1/_2$ вечером.

Вступ вільний.

Лїцитациї два рази тиждневo, в понедїлок і в четвер.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодїжи. Цїна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на лїтературну дїяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

Вп. Панове господарі!

При надходячій весні осьміляюсь пригадати що вже найвисшій час замовити собі знаряди рільничі а передовсім **млинок** до чищеня збіжа, щоб чисте насїнє висїяти — або коли хто з пп. господарів хоче собі уменшити ручну, тяжку і так дорогу працю, а хотїв би також, щоби єму бараболї добре родили ся і більший видаток з поля дали, той повинен до підгортаня бараболь ужити лишень однокінний **плужок.** — Видаток на той плужок уже в першім роцї значно виплатить ся. Такий плужок можна уживати і до садженя бараболь в гребельки, а в такім случаю нїколи они не вигнилють анї на мокрих землях, анї підчас дощевого лїта. Цїна плужка дуже низька, бо цїлком зелїзний плужок коштує 15 корон (7 зр. 50 кр.) сильнїйший з ралом на переді 10, 12 і 15 зр., до того-ж поручаю **значники** 4-рядові до робленя знаків під бараболї; цїна на одного коня 10 К (5 зр.) — **Рала, Плуги до ораня, Вальцї до груди, Млинки до сортованя збіжа, Вітраки і Січкарнї.** — Замовляти прошу вчасно. Адреса до мене:

Іван Плейза
Турка коло Коломиї.

Рідна случайність! Практично-методичний курс науки язика анґлїйского, висилає письменно в тиждневих лекциях з виговором, за нагородою 2 К місячно. Vickers **Янковский**, учитель в Голинн коло Калуша, почта в місци.

Твоя розмова з сею женщиною причинила ся значно до виясненя справи. Я не знав нічого про єї намірений розвід з чоловіком. Уважаючи Степлетона нежонатим, пані Ліонс числить певно на се, що з нею оженить ся.

— А коли виявить ся правда?

— Зискаємо в ній доброго союзника. Отже передовсім мусимо оба з нею видїти ся і то завтра. Але, Ватзоне, чи не за довго триває твоя неприсутність на своїм становищи? Ти повинен бути в Баскервіль Галь.

Послїдні багряні смуги згасли на заході, ніч зайшла на багнища, а на синїм небі замигтїли тут і там перші звізди.

— Ще одно питане — сказав я, встаючи. — Чейже перед собою ми не повинні укривати нічого. Що те все значить? Чого хоче Степлетон? Яка єго ціль?

— Душегубство, Ватзоне — відповів Гольмс тихим голосом — обчислене, холоднокровне, жорстоке душегубство! Не питай про подробиці. Засновую сіть довкола душегуба, подібно як він довкола сер Генрія, а завдяки твоїй помочи маю єго майже в руці. Одна лише грозить нам небезпека: може нас заскочити і вимірити удар, заким ми будемо готові до борби. Ще оден день, найбільше два, а буду мати всї докази. Тимчасом ти не відступай баронета і пильнуй єго ревно, як пильнує мати хору дитину. Твій нинїшний виїзд був доконечний, а проте я волїв би, щоби ти не опускав був сер Генрія.... Чуєш?!

Страшний крик, протяжний крик смертельної тревоги і безмежного жаху роздав ся серед вечірної тишини на багнищи. Кров в жилах сціпеніла менї як лід.

— Господи! — скричав я. — А то що такого?

Гольмс зірвав ся на рівні ноги. Єго величезна стать зарисувала ся в отворі печери — з похиленою головою, намагаючись пронизити очима темряву.

— Пст! — відозвав ся. — Тихо!

Крик дійшов до нас тому, що був такий напрасний, але походив з далекої рівнини. Тепер роздав ся опять, але близше, голоснїйше та напраснїйше.

— Де то? — шепнув Гольмс, а дрожане єго голосу зраджувало, що сей зелїзний чоловік зворушений до глубини душі. — Де то, Ватзоне!

— Менї здає ся, що там — відповів я, вказуючи на темряву.

— Нї, там!

І знов той крик тревоги, голоснїйший та значно близший, роздав ся серед нічної тишини....

Але сим разом прилучив ся до него нищий звук — глухий гаркіт, ритмічний а грізний, що кріпшав і втихав, як безнастанний шум морских филь.

— Пес! — крикнув Гольмс. — Ходи, Ватзоне, ходи скоро! Господи, коби не за пізно!

І пігнав наперед, а я біг за ним. Нараз десь зпосеред скал, перед нами, вийшов послїдний розпучливий вереск, а потім роздав ся глухий луск. Ми станули, наслухуючи. Нїякий звук не перериває більше нічної тишини, навіть вітру не було чути.

Гольмс притиснув долоню до чола, як чоловік непритомний. По хвили тупнув ногою нетерпеливо і сказав:

— Побив нас, Ватзоне! Ми спізнили ся.

— Нї, нї, не може бути.

— Що за дурень з мене, чому я єго щадив! Диви, Ватзоне, які наслїдки з того, що ти покинув замок! Але присягаю, коли стало ся то, що могло стати ся найгіршого, душегуба не мине наша пімста!

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1903 після середно-європ часу.

Зі Львова

посп.	особ.	
відходить		
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
	1·14	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
	2·10	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·30	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$
	3·40	„ Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	5·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова
	6·30	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в будні дни
	6 40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·05	„ Сокаля, Рави рускої
	8·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	9·55	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·—	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Заліщик
	11·05	„ Стрия
	11·11	„ Жовкви (лиш що неділї)

До Львова

посп.	особ.	
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$
	7·35	„ Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
8·10		„ Станиславова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	9·55	„ Стрия
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Заліщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5·06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
	3·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
		Ніч
	8·04	З Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·—	„ Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Заліщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10·07	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·12	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	8·25	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дні
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·25	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава
	11·50	„ Любіня вел. $^{15}/_{5}$—$^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята

ЗАМІТКА. Пора нічна від **6** г. вечером до **5** г. **59** м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В містї видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

На всякий десяток кос даю одну косу і камень безплатно, то есть даром.

Довгота в центиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
за одну штуку з каменем Кор.	2·10	2·20	2·30	2·40	2·50	2·60	2·65	2·70
на 5-кигр. посилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатскі срібно-сталеві коси мають тонке як папірок, легке як перо полотно, котре тне як бритва найтвердшу (псянку), то есть гірску траву і збіже; що тілько попаде під неї, перетинає за одним замахом; на стопу тілько незначно зуживають ся і мозольну роботу хлібороба на половину лекшу роблять Приятна, легка робота на поли справляє радість всякому хліборобови, тому всякий косить тілько карпатскими срібно-сталевими косами.

Серпи озубрені з анґлійскої сталі дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути в руках. Поручаю Вам, милі Сестри, хто замовить 20 штук серпів, дістане 2 даром.

Ціна за одну штуку 30 кр., то є 60 сот.

На всяке замовленє треба прислати 2 корон задатку, без задатку не висилаєсь нікому. На жадане цінники даром і оплачено, просить запамятати нашу адресу. З почтенем:

Александер Копач,

Струтин нижний, п. п. Долина коло Стрия.

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

подає до відомости

що всї видані центральним Заведенєм у Львові находячі ся в обігу

4½% касові асиґнациї

опроцентовані будуть

почавши від дня 1-го жовтня 1903

по 4% з 90-дневним виповідженєм

а всї зістаючі в обігу

4% касові асиґнациї

опроцентовані будуть

почавши від дня 1-го вересня 1903

по 3½% з 60-дневним виповідженєм

Львів, дня 24 червня 1903.

Дирекция.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).